

2. Dispozițiile naționale care prevăd utilizarea modelului de pașaport european pentru animale de companie, în sensul Deciziei 2003/803 [...], și ca dovadă a identificării și înregistrării câinilor și care, în plus, prevăd că terți operează modificări cu privire la identificarea proprietarului și a animalului, cu ajutorul unor etichete autocolante, în părțile I-III ale unui astfel de pașaport, reprezintă reglementări tehnice în sensul articolului 1 din Directiva 98/34/CE⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice care, potrivit articolului 8 din directivă, trebuie comunicate Comisiei înainte de adoptare?

⁽¹⁾ JO L 146, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 47, p. 190.

⁽²⁾ JO L 312, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 140.

⁽³⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-48/10)

(2010/C 100/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Alcover San Pedro, agent)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a garanta că autoritățile se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, de la articolul 14 literele (a) și (b) și de la articolul 15 alineatul (2), până la data de 30 octombrie 2007, fără a aduce atingere legislației comunitare specifice, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽¹⁾ (Directiva IPPC).

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE, termenul pentru a îndeplini obligația de adaptare a instalațiilor existente potrivit cerințelor Directivei IPPC, prin intermediul acordării unei autorizații de mediu integrate, a expirat la 30 octombrie 2007.

La data respectivă, numeroase instalații existente continuau să funcționeze în Spania fără autorizația menționată. Începând de la inițierea unei proceduri întemeiate pe această încălcare s-a accelerat procesul de acordare de autorizații de mediu, fără ca totuși această încălcare să înceteze nici în termenul acordat în avizul motivat și nici, potrivit informațiilor de care dispune Comisia, până în prezent. În conformitate cu datele furnizate de autoritățile naționale în răspunsul acestora la avizul motivat, la data expirării termenului acordat în aviz pentru a-și îndeplini obligațiile care rezultă din articolul 5 alineatul (1) din directivă, 533 de instalații existente continuau să funcționeze fără autorizația obligatorie IPPC.

În aceste împrejurări, este evident că Regatul Spaniei continuă să nu își îndeplinească obligațiile care rezultă din dispoziția menționată.

⁽¹⁾ JO L 24, p. 8.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-50/10)

(2010/C 100/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru ca autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente în sensul articolului 2 alineatul (4) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾ funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, de la articolul 14 literele (a) și (b) și de la articolul 15 alineatul (2) din aceeași directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 5 alineatul (1) din directivă prevede că statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, până la data de 30 octombrie 2007, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor prevăzute de directivă.

Cu toate acestea, în ianuarie 2010, mai exact la data introducerii prezentei acțiuni, guvernul italian nu și-a îndeplinit în totalitate obligațiile stabilite la articolul 5 alineatul (1) din directivă.

⁽¹⁾ JO L 24, p. 8.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 1 februarie 2010 — Eleftheri Tileorasi A. E. („Alter Channel”) și Konstantinos Giannikos/Ypoyrgos Typoy kai Meson Mazikis Enimerosis și Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

(Cauza C-52/10)

(2010/C 100/37)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Eleftheri Tileorasi A. E. („Alter Channel”) și Konstantinos Giannikos

Pârâți: Ypoyrgos Typoy kai Meson Mazikis Enimerosis și Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

Întrebarea preliminară

Articolul 1 litera (d) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215), astfel cum a fost modificat prin articolul 1 litera (c) din Directiva 1997/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232) trebuie interpretat în sensul că, în cadrul „publicității mascate”, plata unei sume de bani sau a unei forme de compensație ori a unei contraprestații de altă natură constituie un element conceptual indispensabil scopului de publicitate?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Belgia) la 28 ianuarie 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW/Belgische Staat

(Cauza C-57/10)

(2010/C 100/38)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului, precum și articolele și anexele la Decizia 2003/803/CE ⁽²⁾ a Comisiei din 26 noiembrie 2003 de stabilire a pașaportului tip pentru circulația intracomunitară a câinilor, pisicilor și a dihorilor domestici se opun unui regim național care, în domeniul pașaportului pentru pisici și dihori domestici, face trimitere la modelul și la cerințele suplimentare stabilite prin Decizia